

► 10 Febrero, 2018

Passió i rigor

ANNA CALVERA SAGUÉ (1954-2018)

Professora i historiadora del disseny

Diumenge passat, 4 de febrer, va morir a Barcelona la historiadora Anna Calvera. La malaltia contra la qual va lluitar els últims anys va acabar vencent aquesta entusiasta del disseny, una brillant estudiosa que ha ajudat a conèixer millor aquesta disciplina, els seus autors i els seus fruits.

Es va graduar en Disseny Gràfic a l'escola Elisava (1975) i es va doctorar en Filosofia a la **Universitat de Barcelona**. Es va iniciar professionalment com a dissenyadora, però no va trigar gaire a dedicar-se a la docència i a la investigació, dos camps en els quals es trobava molt a gust i en què ràpidament va destacar. Era professora titular d'Estètica a la Universitat de Barcelona i va impartir classes d'Història i Teoria del Disseny tant a la mateixa universitat com en escoles especialitzades, com Elisava, Eina, Massana i Llotja. També va exercir la docència en centres com el Politecnico di Milano, l'École nationale supérieure des Arts Décoratifs de París, la Bauhaus Universität de Weimar, la Fachhochschule d'Augsburg, la Université Lyon II Lumière, la Universidad Autónoma Metropolitana de México DF, l'Instituto Superior de Diseño de l'Havana i la Universidade de São Paulo a Brasil.

El seu ampli coneixement sobre el disseny, gràcies a una gran capacitat de treball i una brillant intel·ligència, la va portar a ser convidada per diverses societats a formar part dels seus comitès científics internacionals, com l'Associació de Dissenyadors Professionals de Barcelona (que va presidir entre el 2010 i el 2012), la Fundació Història del Disseny o la Design History Society de Londres. De la mateixa manera, era membre de la junta de l'European Academy of Design i del comitè promotor de la International Committee of Design History and Design Studies. Va ser igualment molt activa en el grup d'investigació GRACMON de la Universitat de Barcelona, on va dirigir diversos projectes i publicacions.

És autora de diversos llibres de referència sobre el disseny, reconeguts internacionalment i que marquen el camí dels nous estudis que hauran de venir. Entre d'altres, destaquen la seva tesi doctoral *La formació del pensament de William Morris* (Destino, 1992),

Arte ¿? Diseño. Nuevos capítulos para una polémica que viene de lejos (Gustavo Gili, 2003), *De lo bello de las cosas. Materiales para una estética del diseño* (Gustavo Gili, 2007) i tres recopilacions d'assajos sobre el Sistema Disseny Barcelona (GRACMON, UB, 2011-2017).

Quan ara fa quatre anys es va inaugurar el Museu del Disseny, se li va encarregar el comissariat de l'exposició *Disseny gràfic: d'ofici a professió (1940-1980)* que pot veure's fins a finals de març; i allà fa un parell de mesos, el 29 de novembre, es va presentar el seu últim llibre, *Crits a la paret i poemes visuals. Josep Pla-Narbona. Cartells 1947-2004* (Museu del Disseny, 2017), que va ser una de les seves últimes aparicions públiques.

Entre els historiadors, teòrics i crítics del disseny hi ha unanimitat a considerar Calvera una de les

ARXIU ANNA CALVERA

veus més autoritzades en aquest camp. Va saber transmetre la importància de la seva especialitat, tan complexa i diversa, amb nombrosos articles i múltiples conferències, en les quals defensava la importància de la història per entendre els diferents fenòmens del disseny, especialment el gràfic, així com el paper que aquest té com a factor econòmic.

El món del disseny perd, amb la seva desaparició, una gran professional, honesta, incansable i apassionada, que sempre va estar oberta a compartir idees i a debatre punts de vista. Gràcies a ella, la nostra història del disseny està avui més aclarida i més ben documentada de com la va trobar. Gràcies, Anna.

ROSSEND CASANOVA